

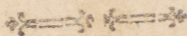
=Ungdoms nöjen.
1-6. 1797-98=
[Del 4] Ungdoms
nöjen. Fjerde
häftet.
Utgifve...

Rar. 163:2

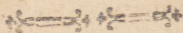
National Library
of Sweden

Ungdoms
N Ö J E N.

Fjerde häftet.

UTGIFVET och TRYCKT wid
NYDALA 1797,
af A. J. SPALDENCREUTZ.

Innehåll.

Tredje häftet.

1:0 Anecdoter ur Blekings-Hi-
storia.

2:0 Skaldebref til en Mor dess
60:de Födelsedag.

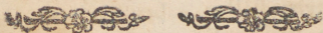
Fjerde häftet.

1:0 Florio och Lucilie, eller
det dygdiga Enlevementet.

UNGDOMS NÖJEN.

Fjerde häftet.

FLORIO och LUCILIE,
eller
det dygdiga enlevementet.

Ju mer vi aflägsne oss ifrån
de stora Städerna, ju mer nalkas
vi dessa rörande Scener af oskuld
och lycka, som på en gång är
följden och belöningen för en
ren kärlek, en kärlek, som him-
melen hos oss inblåser, som dyg-

den gör mer liflig, och som gif-
ver ömna hjertan en ren, verke-
lig och beständig lycka. På dessa
lugna ställen, beviljar man icke
en fullkomlig ägtning åt annat än
den verkliga hederns grundsatser,
och där anses en dygdig känslö-
fullhet såsom grunden för det vac-
kra könets älskansvärda egenska-
per.

Olycklige *Florio!* Olyckliga
Lucilie! Ni som upföddes i o-
skuldens och uprigtighetens sköte,
hvarföre måste Ni tjena til et för-
sök i denna elaka verld, hvarest
oskulden och uprigtigheten icke
bära

böra vänta sig något beskydd eller belöning, förrän efter döden!

Historien om detta olyckliga Par visar icke många händelser, men de äro lärrika.

Florio var en ung Officer, ganska väl upfostrad, och tjente vid et Engellkt Regimente. I början af det Amerikanska Kriget blef han skickad til *Wales*; han valde sut hemvist uti en liten Stad, något afskild ifrån det ställe, hvarest *Lucilie* bodde, dotter af en rik Adelsman i Grefskapet * * *. De sågo hvarannan första gången på en Bal. Om kärleken

D 4

någon-

någonfin tänds på et ögnablick, vid första åsynen, och i en kyss affigt, så var det visserligen den som nu sammanknöt *Florio* och *Lucilie*. Skapade af naturen för hvarannan, älskade de hvarannan utan at en gång märka det; de pilar hwarmed kärleken sårade deras hjertan woro oemotståndliga.

Lucilie, för lång tid sedan beröfvad den moderliga omsorgen, lefde nu hos sin Far, som ömt älskade henne. Han kallade henne, då han var vid godt lynne, sin ängel, sin gudinna; men

men i sjelfva verket voro hans penningar, egendommar och anor, de enda föremålen för hans agtning. Snål och högmodig! Hvilka böjeller uti en Fars hjerta!

Hos *Lucilies* Far voro dessa de enda hinder, som oöfvervinnligt satte sig emot detta älskansvärda Pars lycka; ty *Florio* hade hvarken egendommar eller anor, hvaraf han kunde göra sine anspråk gällande. Detta hinder, som *Lucilie* så väl insåg, gjorde ej annat än förökade hennes kärlek, änskönt hon var öfvertygad, at hennes Far aldrig skulle gifva sitt bi-

fall til det, som hon kallade lycka, at genom giftermål med *Florio* blifva förenad.

Emedlertid höll den unge *Of-
ficern* sin älskarinnas *Far* troget
fällskap, och vann därigenom i
den grad hans ynnest, at han af
honom skulle hafva erhållit allt,
utom dottrens hand; ty i gub-
bens tanka, skulle en sådan före-
ning satt en outplånlig fläck på
hans efterkommandes blod: och
Florio märkte ganska väl, at det
minsta ord, som undföлле honom
angående ägtenskap, skulle för al-
tid beröfva honom åsynen af sin
så högt älskade *Lucilie*.

Efter några veckor blef våra unga vänners kärlek fatt på et hårdt prof. *Florio* erhöll ordres at inställa sig vid Regimentet, som skulle gå om bord, för at fara til Amerika. Ordet Amerika blef för Älskarinnan et förskräckligt ord, och för Älskaren et förebåd til de största olyckor.

Hvad var då at göra? *Lucilie* kunde ej lefva utan *Florio*, och han skulle häldre hafva lidit tusende olyckor än den, at förlora föremålet för sin kärlek. Vid öfvertygelsen om Fadrens föragtliga fördommars orubblighet, hvars hjer-
ta

ta för lång tid sedan varit flutit för ömhetens känslor, togo de det beslut at icke rådfråga annat än sina egna hjertan, och at utan uppskof följa kärlekeds befallningar. Dessa befallningar voro at fly, och at hos sig sjelfva söka lyckan, skulle än ödet föra dem til det yttersta af jordklotet. Aftonen före deras afresa skref *Lucilie* til sin Far et bref, uti hvilket hon beivror honom, med den dotterliga vördnadens ömmaste uttryck, at icke förbanna henne för et så oundvikligt steg, hon tillade at det enda som bedröfvade henne, var hugkomsten

högkomsten af, at en sträng men
lika öm Far skulle oroas öfver
sin älskade Dotters öde; men i
alla fall, kunde han gifva sig
tilfreds, i anseende därtill, at
hon hade anförtrott sig til en
man, hvars dygdiga och stora
själ hon så fullkomligt kände.
Detta bref blef utan namn in-
fatt i Londons Tidningar, och
ordsakade många gissningar.
Denna händelse skedde 1776.
Flere af våre Läsare torde utan
tvifvel påminna sig, at omkring
denna tiden, såg man uti åt-
skilliga papper en mängd af
an.

annonser undertecknade med *D.*
W., genom hvilka man upmana-
 de "en ung flygting at återkom-
 ma i sin förtviflade Fars armar,
 som fröcktade at dö, utan at å-
 terse henne; som var färdig at
 upfylla alla dess önsknningar, i
 det han förenade henne med
 föremålet för dess kärlek; och
 som skulle öfverhoppa henne med
 välgärningar och välsignelser."

O gifve Gud at han förr ha-
 de förkunnat dessa så gynnande
 förefatser! Han vilte, eller bor-
 de han åtminstone efter så lång
 tid veta, at *Florios* och *Lucilies*
 kär-

kärlek var så väl utan förebrä-
eller som gränfor. Han förskod,
men altför sent, at just då han
fatte sig emot deras lycka, för-
lorade han för alltid sin egen.

Hans annonser kommo för
sent. Våra älskare kastades ut
på vida hafvet, och anlände
snart til *New-York*, hvarest de-
ras kärlek kröntes genom et
hemligt giftermål. Olycklige
Far! Din förlust var obotelig;
men olyckligare *Lucilie!* Elän-
de och sorg väntade dig; med
möda undandrog Du dig lastens
snator, din dygd och din o-
skuld

skuld funno icke någon fristad
här nere.

Uti alla land är hederns kün-
sla ansedd såsom den utmärktaste
egenskap hos en soldat; men när
skall man en gång fastställa detta
ords rätta bemärkelse? När skola
vi med säkerhet kunna säga,
hvaruti den Soldatliga hedern
består? Öfversten, under hvilken
Florio tjente, ansågs i allmänhet
för en man af heder i hela or-
dets bemärkelse; emedlertid var
det alt för mycket bekant, at i
anseende til Fruntimmer, våld-
förde ingen så mycket som han
hederns

Hederns lagar; han skulle förelt i världen, icke hafva felat i anständighet emot en man, som icke gjort honom något emot; men en qvinna, en vacker qvinna utan försvar, var i hans ögon et lagligt rof, och han kände ej något samvetsagg, då han bemödade sig at förleda dess oskuld, och förstöra dess lycka.

Knapt var den oskyldiga och uprigtiga *Lucilie* anländ til Amerika, förr än han kastade begärliga blickar på henne, och beslöt at förleda henne. Ingen

E

vise-

wifade sig mer hederlig mot henne, ingen mer varsam i mannens närvaro, än Öfversten; och *Florio* och *Lucilie*, hvars hjertan icke voro öppna för misstankar, vördade honom som sin Far. Emedlertid blef *Florios* närvaro en plåga för Öfversten; och *Lucilie*, med detta genomträngande öga, som är så naturligt hos Fruntimren, blef snart varse, at denne förmans visiter icke hade vänskapen til enda föremålet, och insåg isynnerhet, at han blifvit kall och förbehållsam mot *Florio*, så
myc.

mycket som dess upförande till förene med *Florio* war uprigtigt, nitiskt och ädelmodigt. Ännu hade han dock icke vågat at upptäcka för henne den böjelse han hyste, och som dag från dag mer intog honom. Ändteligen, utan minne af rättvisans och kyskhetens lagar, anfåg han icke längre för någon skam at använda til och med de ovärdigaste medel, at låta föremålet för sina begär falla i sinaran.

(*Fortf. i nästa häfte.*)

Tryckfel:

Sid. 60. rad. 5. står: *kärleked's*;
läs: *kärlekens*.

— 61. — 11. står: *många*
med gles styl, som härmed
rättas.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

